

π.Δ.Στανιλοάε-Η χαρά της Αναστάσεως ξεπερνά κάθε χαρά...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Με την Ανάσταση μιας μονάχα ύπαρξης — του ανθρώπου Χρίστου — ό χρόνος, πού ξετυλίγεται, μέσα στα σκοτάδια της επανάληψης της σύνθεσης καί της χωρίς νόημα αποσύνθεσης, έγινε χρόνος, πού οδεύει προς την ανάσταση καί την αιώνια ζωή• το φως πού έφερε στην ανθρωπότητα ό Χριστός δείχνει τον στόχο, προς τον όποιο ό χρόνος οδηγεί όλα όσα ζουν μέσα στο χρόνο. ‘ Ολόκληρος ό χρόνος κι ολόκληρος ό κόσμος δεν φαντάζουν πια σαν αδιάκοπη ροή ανάμεσα στίς γεννήσεις καί στους θανάτους, αλλά σαν μια πραγματικότητα φωτισμένη από νόημα, σαν μια οδός προς την ανακεφαλαίωση των πάντων μέσα στην Ανάσταση καί την αιώνια καί πλήρη ζωή, σαν παραμονές της μεγάλης δίχως τέλος γιορτής.

«Όλες οι μέρες του χρόνου, της χρονιάς ολόκληρης αποτελούν γιορτές ή σταθμούς μιας πορείας πού φέρνει προοδευτικά στη μεγάλη γιορτή, την τελική καί αιώνια. Το φως της αιώνιας γιορτής ρίχνει τίς ακτίνες του σ’ όλες τίς μέρες. «Η μ’ άλλα λόγια, όλες οι μέρες του χρόνου αποτελούν προεόρτια, πού μας

προετοιμάζουν προοδευτικά για την έσχατη Κυριακή, για την αιώνια ζωή μέσα στο φως, πού αποκαλύφθηκε με την Ανάσταση, έτσι. όπως οι μέρες της εβδομάδας, οι μέρες οι αφιερωμένες στους αγίους, αποτελούν προπαρασκευαστικές γιορτές για τη συνάντηση με τον Χριστό, πού συμβολίζει και προεικονίζει ή Κυριακή ημέρα.

«Έτσι, όπως ή χαρά της Ανάστασης ξεπερνά κάθε χαρά και σκεπάζει κάθε λύπη, το φως της ξεπερνά όλα τα φώτα, πού γεννά ή σκέψη και ή φυσική φαντασία του ανθρώπου, δηλαδή όλες οι φιλοσοφικές εξηγήσεις για την ύπαρξη και όλες οι ομορφιές, πού ανακαλύπτει μέσα της ή καλλιτεχνική φαντασία. Μα ξεπερνά ακόμη και τα ατελή φώτα της Αποκάλυψης της Παλαιάς Διαθήκης. Στην Παλαιά Διαθήκη μια πύρινη στήλη οδηγούσε από την επίγεια σκλαβιά σε μια επίγεια εξωτερική ελευθερία και ό Μωϋσής γνωστοποιούσε τής βουλές του Θεού, πού έμενε κρυμμένος μέσα στο γνόφο. Με την Ανάσταση ό ίδιος ό «Ηλιος της ύπαρξης φανερώθηκε ολόλαμπρος και φώτισε άπλετα τη δημιουργία ολόκληρη, οδηγώντας ήδη από τούτη την επίγεια ζωή στο ξεπέρασμα της, στην πληρότητα της ζωής. «Αντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης άνέτειλεν «Ηλιος αντί Μωϋσέως Χριστός ή σωτηρία των ψυχών ημών» (Θεοτοκίον Κυριακής του Πάσχα).

Η ΧΑ

π.Δ.Στανιλοάε-»Στο φως του Σταυρού και της Αναστάσεως»

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr